

[Arentoft]

lægningsudvalget. Jeg ved ikke engang, om en afstemning er nødvendig.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til det energipolitiske udvalg.

Imidlertid er der stillet forslag om, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget.

Da der således foreligger to forslag om udvalghenvisning, må der foretages afstemning. Denne afstemning skal jeg lade foretage i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om etableringsmuligheder for nye virksomheder i ikke-udnyttede landbrugsbygninger m.v.

[Af Ernst Schmidt (FP) m.fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 54. Fremsat 14/1 81).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Erik Holst):

Forslaget er en genfremsættelse af det forslag til folketingsbeslutning, som fremskridtspartiet fremsatte i 1978. Dengang blev forslaget ikke vedtaget. I stedet vedtog et flertal venstres forslag – det var et forslag, der hed forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af kommunernes selvbestemmelsesret over landsbyernes udvikling – som samtidig blev behandlet i folkettingen dengang.

Fremskridtspartiet stiller forslag om, at zoneloven ændres. Det kommer til udtryk i forslaget med formuleringen, at »mulighederne for at starte ny virksomhed i landzone lettes«.

I 1978 diskuterede vi forslaget, og vi konstaterede, at der allerede i loven var taget højde for den situation, som fremskridtspartiet nævner i begrundelsen, nemlig at ikke-udnyttede landbrugsbygninger kan anvendes til anden erhvervmæssig virksomhed. Fremskridtspartiet hævder, at den gældende lovgivnings restriktioner vanskeliggør det, som forslagsstillerne kalder en naturlig udvikling i landzoneområder.

Jeg må, ganske som min forgænger og som et flertal i folkettingen gjorde det i 1978, afvise den tankegang, der ligger bag forslaget, som efter min mening åbner op for den totale planløshed – en planløshed, som fremskridtspartiet nok overser virkningerne af. For en uhammet og ukontrolleret udvikling i landzoneområderne vil på længere sigt være til skade såvel for landbruget som for de re-kreative interesser.

Det vil også betyde en stor risiko for fejlinvesteringer for såvel virksomhedsejere som det offentlige. Mange af de nødvendige faciliteter for en erhvervsvirksomhed vil nemlig ikke være til stede i et landzoneområde, ligesom der ikke vil være nogen udvidelsesmuligheder. Det er bl.a. for at undgå sådanne fejlinvesteringer, at amtsrådene og kommunalbestyrelserne i dag gennem regionplaner og kommuneplaner planlægger anvendelsen af landets arealer. Zoneloven er et vigtigt led i dette system, da man ved zonelovsbehandlingen får mulighed for at vurdere, om et projekt kan passes ind i den overordnede planlægning.

Samtidig vil jeg understrege, at jeg har megen sympati for, at man bruger den ressource, der ligger i de uudnyttede landbrugsbygninger. For små virksomheder, der starter på et spinkelt økonomisk grundlag, vil det ofte være en stor hjælp at kunne starte i en sådan bygning. Det er netop derfor, at vi, således som jeg tidligere har nævnt, har bestemmelsen i zonelovens § 8, stk. 2. Den betyder, at der skal gives en tilladelse til, at uudnyttede landbrugsbygninger kan anvendes til anden erhvervmæssig virksomhed, medmindre den vil få en karakter eller et omfang, der vil stride afgørende mod lovens intentioner. Der skal således i hvert tilfælde foretages en afvejning af de forskellige interesser.

Jeg må sige, at det er mit indtryk, at der gives et betragteligt antal tilladelser til så-